

Hier snackt Käpt'n Cordts:

Beste Schokolode, Tee un Koffi ut Ameriko

Goden Dag, leve Frünnen, Lene Cassens, se wohnt as Wittfro dicht bi dat ole Siel, se is nu all langen doot, kreeg in 'n Januar 1947, so denn nu for 70 Jahr, von de Post 'n Breef. Se schull sik bi de Post melden un 'n Paket aholen. Hen no de Post. Een Paket ut Ameriko wörr dat, un dat so bi annertalv Jahr nodem de böse Krieg vörbi wörr. Dat keem von enen „Care“. Dat is jo gediegen. Denn Keerl ut Ameriko kenn se nich. To Huus keek se sik dat nöger an un keem dor achter. Ehre Verwandten ut Savannah in Georgien (USA), John Lips, harrn de Organisation Care (In Engelsch heet dat utschreven: Cooperative for Amerika Remittanses to Europe), dorvon sünd alleen 10 Millionen Pakete von 1946 bit 1960 no Düütschland gohn, heff ik mol leest, denn opdrag geven, de arme Fro dat Paket to schicken. Oh, wat hett se sik freut. Se wörr de erste an 'n Diek de dat Paket mit 30 Mohltieden dor in kriegen dä. Oh, nee wat 'n best Krom to de Tied! Wat wörr dor all in: beste Schokolode, Tee, Koffi, Appel un Birnen, Zucker un allens wat 'n bruken dä, um sik 'n feine Mohltied to moken. Se hett loter noch mehr Pakete kregen un is so fein dör de böse Tied komen.

Un noch een kreeg bald sowat feins toschickt ut Ameriko: Hinrich-Wilhelm Möhlenbarg von 'n langen Diek. Sien Broder ut New York harr dat Packet for em opgeven. Wat hebbt de Möhlenbargs sik freut. Gau ansannt un denn mit den olen Kletschwogen no de Post to. As de ole Möhlenbarg dat Paket von Wogen böhren (heben) wull, bums, nee nich to glöven, dor wörr dat weg. Se hebbt sorcht un sorcht. Nix nich, funnen. Ganz bedrüppelt meen de ole Möhlenbarg: „Tschä, dat helpt all nix, dat hebbt se mi unnerwegs klaut.“ Dree Doog loter keem 'n Jung op 'n Hoff von Möhlenbarg. He harr dat Paket op 'n Rad! Oh, wat hebbt Möhlenbargs sik freut un de Jung erst. De ol Möhlenbarg mook dat forts op. U 'n de Jung? De Jung drov de ganze Schokolode mitnehmen.

Tschä, leve Frünnen to wörr Schokolode un all de annern fein Soken de in so een Paket wörrn de wörrn Gold wert. Dat is nich to veel seggt.

Ik grööt jo düchtig un bliev jümmer joe ole Fründ

Käpt'n Cordts

Text von Hein Carstens, erschienen in der Nordsee-Zeitung 2. August 2017